

Rafiq
YUSİFOĞLU

(Poema)

Mənəm ki, qafiləsaları karivani-qəməm...

Məhəmməd Füzuli

Sevən gözlərimə verib Tanrı su,
İndi dərk edirəm məhəbbətini.
Ey böyük Füzuli - sənət Tanrısı,
Bizdən əsirgəmə səxavətini.

Özüm də bilmirəm, axı nə sirdir,
İncə kəlamının dadı azalmır.
Bir şair ürəyi neçə əsrdir
Yanır için-için, odu azalmır.

Baxıb kainata məhəbbət ilə
Həs-rət işığında hey köks ötürdün.
Sən ulu eşqinin əzəmətiylə
Məcnunun eşqinə yuxu getirdin.

Közərdi qəlbində söz için-için,
Keçib əsrləri, bizi yandırdı.
Hicranın zülməti sevənlər üçün
Qaranlıq dünyanı işıqlandırdı.

Məndən sevgilimin üzü dönəndə
Sənin dilin ilə danışdırmışam.
Bəzən ürəyimin odu sönəndə,
Şeirinin oduna alışdırmışam.

Mən sənə biganə qala bilmərəm,
Hər sözün önündə başımı əydim.
Sənin tək sənətkar ola bilmərəm,
Barı sənin kimi sevə biləydim...

-Yarəb, bir ilahi məhəbbət ilə
Səni dərk etməyə çalışıram mən.
Ürəyim eşq ilə gəlsə də dilə,
Sənin rızan ilə danışırım mən.

İzn ver qanımda haqq nuru axsın,
Dözərəm, olsa da yarım hişkəli.
Qoy sevgi ruhumu odlara yaxsın,
Sənin dərgahına təmiz, pak gəlim...

Fələklər alışır hər gün ahımdan,
Sevgi qanadında göylərə uçum.
Əfv et Füzulini, keç günahımdan,
İlahi, sevməkdir mənim də suçum...

Qəlbimdə közərir gizli bir inam,
Eh, sənsiz bir günü axı neylərəm?!
Yoxdur bu dünyadan ayrı təmənnam,
Yarımdan yarımı tələb eylərəm.

Aşiq göz yaşını necə saxlayar? -
Dolaram, yadıma, yar, sən düşəndə.
Aqdədir, həmişə zar-zar ağlayar
Qərribin yadına vətən düşəndə.

Bir ürək sinədə batıbsa yasa,
Etdiyin cəfalar məgər azdımı?
Şinəmdə min tənə oxu olmasa,
Ürək tənhalıqdan darıxmazdımı?

Bəs sənə vəfasız necə deyim mən,
Hicrində çəkdiyim səfa deyilmi?
Məndən ki cəfanı əsirgəmişən,
Elə bu özü də vəfa deyilmi?!

Bəxt ulduzu sandım qara gözünü,
Onları üstümdən iraq eyləmə!

Əzizim, amandır, parlaq üzünü
Əğyar məclisinə çıraq eyləmə!

Sənin qəmzə oxun məni yaralar,
Ancaq ki, ölmərəm, yönüm bəridir.
Bağrımın başında olan yaralar
Cünunluq dağının qönçələridir.

Bəzən kövrəlirəm, ürək daş deyil,
İndi varlığıma hopan alovdur.
Gözümdən tökülən qanlı yaş deyil,
Sevən ürəyimdən qopan alovdur.

El-ələm danışır mənim sözümlü,
İndi ağıl qoyur hər yetən mənə.
Eh, eşqə salmışam özüm-özümü,
Heç düşmənlərmədi etdim mən mənə.

O qara gözlərin önündə dur ki,
Ürəyin sirrini aç, söyləyə.
Hamı vüsal istər, aşiq odur ki,
Hicran bəlasını tələb eyləyə.

Peyman bağlamışdıq ikilikdə biz,
O məndən cəfanı kəm eyləyərimi?
Qafil, nə çəşmişən, axı səbəbsiz
Göz yaşını yanağı nəm eyləyərimi?!

Dünyanın işığı gözümün deyil,
Görmürsən nə qədər onlar itidir?
Məndəki nəfəs də özümün deyil,
Bir gözəl pərinin əmanətidir.

Səbrə nöqtə qoydu qara xalıyla,
Dərmanım tapılmaz, elə xəstəyəm.
Sağaltdı hamını öz vüsaliyla,
Hicran bəlasıyla hələ xəstəyəm...

Qırılmış bir çiçək çətin ki, bitə,
Onu öz əlimlə dərdim, ay təbib!
Özünü nahaqdan salma zəhmətə,
Sən bilən dərd deyil dərdim, ay təbib!

Mənimçün pərişan olduğun yetər,
Həkim, xoşdur mənə yar yolunda qəm.
Aşiqin dərdinə dərman etsələr,
Onun xəstəliyi artar dəmbədəm.

Yanıqlı naləmə qulaq tut mənim,
Dərdimi deməyə eh mən acızəm.
Seyr et göz yaşımı, ey bulud, mənim,
Elə düşünmə ki, səndən acızəm.

Yar bizi yad edib, nə danış, nə din,
O gələn yolları öpüm sevinclə.
Odlu göz yaşımı mən öz sərvimin
Ayağı altına səpim sevinclə.

Ahımdan fələklər titrəyir zağ-zağ,
Çətin ki, bu yoldan dönə, - deyirlər.
Çoxdur eşq oduna tutulan, ancaq
Leyli sənə, Məcnun mənə deyirlər.

Dərdim yüz dərməndən artıqdır, təbib,
Cünunluq yolundan məni əyləmə.
Yar vuran yaraya dərman eyləyib,
Məni şirin zövqdən məhrum eyləmə.

İncə əllərində gül tək solaydım,
Bu xəzan mənimçün bahar, yaz olar.
Min canım olaydı, qurban olaydım
Sənə miniyələ də, bir can az olar.

Gəl hər şəffaf suyu bulaq bilmə sən,
Axaq gözlərimin qaynar yaşdır.
Nahaq gizləyirsən üzünü məndən,
Gözlər gözəlliyin məhək daşdır.

Acı sözlərin də mənə bal dadır,
Odur dərdlərimin dəvası, gözəl.
Sənin o pərişan saçlarındadır
Könlümün quşunun yuvası, gözəl.

QƏM KARVANI

Bir sənəm zülfünə könül bağladım,
Cünunluq zənciri keçdi boynuma.

Hicranı ömrümü etsə də yarı,
Kimsəyə uymadım, - sədaqəti gör!
Qiyamət günündə görməsəm yarı,
Saqi, sən özün gəl qiyaməti gör!

Meh əsdi, titrədi könlümün simi,
Meyvəsiz budağa bar gəldi bəlkə?
Sübhə saxlayıbdır hicran qətlimi,
Səhər açılıncə yar gəldi bəlkə?!

Xəyalə dalmışam, nədir əlacım? -
Tamarzı qalmışam vüsal dadına.
Qəlbimin dərdini de, kimə açım? -
Mən tək yanan varımı hicran oduna?!

Qəlbim istəyir ki, nur salıb ay tək
Sənin keşiyində gecə dayansın.
Sərv qamətini görübsə külək,
Gülüstan içində necə dayansın?!

O necə sevgidi yandırır-yaxmaz?!-
Sevənlər imanı, dini neyləyər?!
Qaşlarını görənlə hılalə baxmaz,
Ay üzünü görənlə günə neyləyər?!

Qolları qandallı bir çıraq susur,
Gözəlüm, baxmırmı sözüne zülfün?!
Üzümə açıqkən sevda qapısı,
Niyə qıfıl vurub üzünə zülfün?!

Boynuma salsa da, hicran qolunu,
Bənzətmə bir quru xəyalə mənə.
Tərk edə bilmərəm sevda yolunu,
Bu yol yetiribdir kamalə mənə.

Alovlar püskürən qəlbimin başı
Buxar etməsəydi gözümdə nəmi, -
Göz açıb yumunca, gözümün yaşını
Bir anda tutardı bütün ələmi.

Dərdimi duyana dərd oldu dünya,
Eşqimə bir nəfər gülən qalmadı.
Gözümün yaşında qərq oldu dünya,
Gözümün yaşını silən qalmadı.

Sən gəldin ömrümə ilk bahar kimi,
Sərdim ürəyimi yaz yağışına.
Qaşların yelkənsiz qayıqlar kimi
Az qalır qərq ola gözüm yaşına.

Şehmidir bərq vurur gül yanağında? -
Sevincdən kövrələr, bəbəyin dolar.
Tökmə göz yaşını vüsal çağında,
Hicran günlərində gərəyin olar.

Danışa bilmirəm, od tutub dilim,
Göz yaşım sevdalı dənizdir mənə.
Onu bəxş eləyib mənə sevgilim,
Dərdim ürəyimdən əzizdir mənə.

Qəlbimi isidən söz nuru olur,
Ürək arzulayır bar dodağından.
Qasid gətirdiyi söz quru olur,
Qoy onlar süzülün yar dodağından.

Yarpağa dönübdür titrəyən əlim,
Eşqin havasıyla gör əsir necə?
Yar deyib yanına səhərlər gəlmiş,
Bilmirmi mənimçün yox gündüz, gecə?!

Zülfünü yığ yana, üzünü görüm,
İsitsin qəlbimi bir qaynar nəfəs.
Yarımdan yanında olsaydı yerim,
Kafərəm, cənnətə eyləsəm həvəs.

Eşqimlə həyatım qərq olub zərə,
Bura hər sevənin güzarı düşməz.
Pəncərəm önündə durduğum yerə
Min il cənnət quşu uçsa, yetişməz.

Yanımdan bir xəlifə külek keçibdir,
Ürəyim - titrəyən payız nanəsi.
Gözlərin könlümü vətən seçibdir,
Şükür ki, nurlanıb qəm viranəsi.

Nasehin dediyi sözə uymayın,
Sevənlər qoy mənim sirdaşım olsun.
Məzarım üstünə heç nə qoymayın,
Yarımdan kölgəsi baş daşım olsun.

Məni laləüzlüm öldürdü, dağlar!
Çətin ki, mələklər dadıma yetər!
Ey bulud, sən mənim üstümdə ağla,
Bəlkə kəfənimdə lalələr bitər!

Vuruldu, hörmətim aşağı düşdü,
Qismət özgələrin, ad mənim oldu.
Üzümə həsrətin işığı düşdü,
Hər gözəl canıma bir qənim oldu.

Gözündə şəh gülən körpə bənövşə,
Təşnə olduğumu hardan bilirsən?
Göylərdə mələklər, yerlərdə bəşər
Ağlayır halıma, - sənə gülürsən.

Rəhmdil görmədim gözəl qızları,
Gül xarsız, gözəllər çəfasız deyil.
Ay ürək, incimə, vəfasızların
Yaxşı ki, həsrəti vəfasız deyil.

Ah çəkdin, ürəyim yarpağa döndü,
Demə bu xəzəlin yiyəsi yoxmuş.
Kölgənin xətrinə torpağa döndüm,
Büllur qamətinin kölgəsi yoxmuş...

Zənginə dönmüşəm səni sevəndən,
Dövlətim göz yaşını, varım göz yaşını.
Yolunun üstündə ucalmışam mən,
Bir eşq ağacıyam, barım - göz yaşını.

Sənin təbəssümün nur oldu qanda,
Qəlbimə yenilməz qüdrət gətirdi.
Qiyaməti yox imiş eşqin cahanda,
Göz yaşım ona da şöhrət gətirdi...

Sevgilini yoldadır, daha nə dərdin?!
Ağlama, tələyin üzünə gülsə.
Vüsal müjdesinə canını verdin,
Bəs nə verəcəksən yar özü gəlsə?!

Yadıma dağların maralı düşdü,
O, mənim ömrümün sultanı oldu.
Güzarım yarımdan aralı düşdü,
Məzarım ayrılıq zindanı oldu.

Meyvə arzuladı divanə ürək,
Təbəssümün kimi nubar görmədim.
Dolandım bağları axar sular tək,
Sərv qamətin tək çinar görmədim.

Ayağın incisə, sinəm üstə gəz,
Tapdala bir xəzan yarpağı kimi.
Mənə elə gəlir, pak ola bilməz
Cənnət ayağının torpağı kimi.

Ürəyim tab etməz həyəcanına,
Qıymaram kədərdən yarım mat ola.
Tez-tez getmirəm ki, onun yanına,
Qorxuram itləri narahat ola.

Cananın əliylə can alınıbdır,
Deşib ürəyimi müjgan şeşpəri.

Kirpiyi oxuyla fəth olunubdur
Eşqin səltənəti, eşqin kişvəri.

Qəlbimi çəkibdir dara gözlərin,
Bərq vurub məhəbbət kəhkəşarında.
Göz qırıp, bu üzü qara gözlərim,
Məni xəcil edib sənin yanında.

Qəlbimi dünyada kədər yaşatdı,
Mələklər eşqinə göz yaşını tökdüm.
Gözəllər o qədər mənə daş atdı,
Yığıb özüm üçün qəmxanə tikdim.

Sevən ürəyimdə şimşəklər çaxıb,
Adını çağırısam, dilim alışar.
Sönmüş ocağımın yerinə baxıb,
Nəsihət eləmə, külüm alışar!

Nasehin sözünü yaxşı bilirəm,
Ələmi üstümə güldürür mənim.
Əgər mey içməsəm, dərdəndə ölürəm,
İçəndə nəsihət öldürür məni.

Qısqanlıq odunda alışdı ürək,
Gördüm göz izi var solğun üzündə.
Dadıma çatmasa badə qayıq tək,
Çoxdan qərq olmuşdum qəm dənizində.

Sevgili yardımını çevrilib yada?!
Kim açar qapımı küləkdən özge?!
Əlimdən iş gəlməz qoca dünyada
Nazlı sənəmləri sevməkdən özge...

Əgər duya bilsən, gün tək sadəyəm,
Nəsihət eləmə hər səhər mənə.
Özünü öldürmə, tiryəkzadəyəm,
Təsir edə bilmir hər zəhər mənə.

Çiçək aramışam gəzib gülşəndə,
Sevgini başıma bir tac almışam.
Hər gözəl xalına gözüm düşəndə,
Elə bil dünyadan xərac almışam...

Eşq Qaf dağının əyib belini,
Vədəsiz qocalıq haqlayıb bizi.
Şükür, tuta bildik canan əlini,
Məhəbbət şövqlü saxlayıb bizi.

Bəsdir, sərv kimi ucaldın göyə,
Əyil, başın dəyər, doğrudur sözüm.
Dünya qapısından çıxırıq dəyə,
Fələk qəddimizi əyibdir bizim...

Dözümün rəqibi qorxuya salıb,
Əzmin ürəyinə bir duyğun çəkib.
Gözlərin gül üzü görüb zövq alıb,
Cövrünü yaralı ürəyin çəkib.

Nəfəsin çiçəkli bahar kimidir,
Dünya gülşəninə həsrətlə baxır.
Sənin hər bir misran damar kimidir,
Ürəyinin qanı onlarda axır...

Sözünün mənası necə dərinidir,
Ruhundun onlara dərinlik verən.
Deyirəm, bəlkə də şeirlərindir
Bağdad xurmasına şirinlik verən...

Xəzan ömrümüzə ilk bahar oldun,
Nasehin sözünü dinləmərik biz.
Qəm çəkmək işində bizə yar oldun,
Nə qədər dərd olsa, inləmərik biz.

Babam, yetməsən də nazlı yara sən,
Sevən ürəklərə nur ələmisən.
Qoşun çəkməsən də bir diyara sən,
Dünyanı sözünlə fəth ələmisən...

Sağ ol, bəxtiyaram şeirin, sözünlə,
Hər misran qəlbimi nura bələdi.
Tale gözəlləri sənin gözünlə
Görməyi mənə də qismət elədi...